

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše a Mgr. Petra Pospíšila ve věci

žalobce: **AW Point s.r.o.**, IČO: 27759032
sídlem třída Tomáše Bati 5636, 760 01 Zlín
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Židlíkem
sídlem třída Tomáše Bati 1560, 760 01 Zlín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **GEFEST REAL, s. r. o.**, IČO: 08267189
sídlem Hložkova 1882, 765 02 Otrokovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 5. 2022, č.j. 33547/2022, sp. zn. 32728/2022 ÚP-IS,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti výše označenému rozhodnutí, kterým žalovaný jako opožděné zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 25. 1. 2022, č. j. MMZL 017564/2022, jímž stavební úřad podle § 94p odst. 1, zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), ve spojení s § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb. schválil stavební záměr stavby „*bytový komplex ARDEA*“ na pozemcích st. p. 5734, st. p. 5103, parc. č. 620/89, 625/7 a 615/10, vše v k. ú. Zlín (dále jen „předmětná stavba“). Stavebníkem je GEFEST REAL s.r.o. (osoba zúčastněná na řízení). Stavební úřad konkrétně vydal společné povolení v rozsahu stavebních objektů SO 01 Příprava staveniště, SO 02 Polyfunkční dům, SO 03 Komunikace a zpevněné plochy, SO 04 Přeložka distribučních rozvodů EG.D. a.s., SO 05 Přeložka SEK CETIN a.s., SO 06 Přeložka VO, SO 07 Přípojka elektro NN, SO 08 Přípojka kanalizace a SO 09 Přípojka vodovodu.
2. Žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí při posouzení otázky včasnosti podaného odvolání konstatoval, že stavební úřad zahrnul do okruhu účastníků řízení více než 30 osob, kdy žalobce zahrnul do tohoto okruhu coby vlastníka pozemků p.č. 624/7, p.č. 4512 a st.p. 8913 vše k.ú. Zlín. Takto stavební úřad žalobce v oznámení o zahájení řízení i v napadeném rozhodnutí identifikoval, z čehož lze dovodit, že v řízení s velkým počtem účastníků řízení považoval stavební úřad žalobce za účastníka řízení dle § 94k písm. e) stavebního zákona, kterému doručoval veřejnou vyhláškou. Lhůta pro podání odvolání pro účastníka řízení uvedeného v § 94l písm. e) stavebního zákona plynula od 9. 2. 2022 do 24. 2. 2022, přičemž žalobce podal odvolání proti napadenému rozhodnutí až měsíc po uplynutí lhůty pro podání odvolání stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu (tj. do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí), čili takové odvolání je nutno považovat za opožděné. Žalovaný tak nevyhověl odvolací námitce žalobce, že měl být ze strany stavebního úřadu považován za účastníka řízení ve smyslu § 94k písm. c) stavebního zákona (tj. za vlastníka stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li stavebníkem), jemuž mělo být ve smyslu § 94m odst. 2 stavebního zákona v řízení doručováno jednotlivě, nikoliv tedy vyhláškou.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (§ 72 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), splňující též ostatní podmínky řízení (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), žalobce navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.
4. Žalobce v podané žalobě namítá, že žalovaný nesprávně posoudil otázku včasnosti podaného odvolání, resp. odvolací námitku ohledně pochybení stavebního úřadu při doručování rozhodnutí stavebního úřadu z důvodu nesprávné kvalifikace žalobce jako účastníka řízení ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona, nikoliv podle § 94 k písm. c) stavebního zákona. Žalobce měl být kvalifikován jako účastník řízení ve smyslu § 94k písm. c) stavebního zákona, jemuž mělo být stavební povolení, jakož i oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony stavebního úřadu v řízení,

doručováno jednotlivě v souladu s § 94m odst. 2 stavebního zákona, nikoliv vyhláškou s odkazem na ustanovení § 94k písm. e) stavebního zákona.

5. Žalobce dále namítá, že správní orgány se dostatečně nevypořádaly s otázkou, zda pozemky ve vlastnictví žalobce jsou předmětnou stavbou dotčeny. Žalobce konkrétně namítá, že stavební povolení nijak blíže neřeší způsob demolice stávající stavby na st. p. 5734, dále důkladněji neposoudil otázku dostatečnosti odstupů od stavby Penzionu Amenity nacházející se na pozemku ve vlastnictví žalobce, nebo zvýšený hluk a prašnost způsobené stavební činností a jejich vliv na provoz Penzionu či jeho samotnou stavbu.

III. Vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení k žalobě

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s ohledem na povahu žalobních námitek (obsahová podobnost s námitkami odvolacími) toliko setrvává na své argumentaci, vyjádřené již v napadeném rozhodnutí, na jehož příslušné pasáže ve vyjádření odkazuje a obsáhle z nich cituje. Z toho důvodu má za to, že postup žalovaného i stavebního úřadu byl zcela v souladu s příslušnou právní úpravou, a proto jsou žalobní námitky žalobce nedůvodné.
7. K žalobním námitkám, směřujícím vůči samotné stavbě a podmínkám její výstavby, stanovenými ve stavebním povolení, žalovaný neshledal důvod se vyjadřovat, a to jednak z toho důvodu, že společné územní a stavební řízení ve smyslu § 94n odst. 1 stavebního zákona je ovládáno zásadou koncentrace řízení, přičemž žalobce měl dostatečný prostor své námitky uplatnit, jednak z toho důvodu, že předmětem nyní projednávané věci je otázka včasnosti podaného odvolání.
8. Osoba zúčastněná na řízení rovněž shledává žalobu za nedůvodnou, příp. za nepřípustnou, neboť má za to, že správní orgány věc posoudily správně a zcela v souladu s příslušnými právními předpisy. Nad rámec toho uvádí, že proběhlo setkání stavebníka s žalobcem a dalšími vlastníky sousedních staveb o plánované realizaci projektu, a proto nelze ani dovozovat, že by se jednalo o rozhodnutí správních orgánů překvapivá. Stejně tak se ztotožňuje s názorem žalovaného, že žalobcem měl dostatečný procesní prostor k uplatnění svých námitek.

IV. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud, za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
10. Krajský soud považuje za nezbytné předně zdůraznit, že rozsah nynějšího soudního přezkumu je značně omezený, jelikož přezkoumávaným napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné. Podle ustálené judikatury je správní soud v takovém případě oprávněn zkoumat (v mezích žalobních bodů) pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné odvolání, resp. zda žalobce byl na svých právech zkrácen neprovedením odvolacího přezkumu. Naopak věcné otázky odlišné od hodnocení včasnosti odvolání soud nezkoumá (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 22. 11. 2018, čj. 7 As 345/2017-20, body 13-14, rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz). Krajský soud tedy může posuzovat pouze otázky související s řádností doručování prvostupňového rozhodnutí, s okamžikem jeho doručení, s plynutím lhůty pro podání odvolání a s jejím uplynutím, resp. zmeškáním ze strany

žalobce. Z toho důvodu krajský soud vůbec nezkoumal důvodnost a opodstatněnost žalobcem vznesených námitek věcně směřujících proti předmětné stavbě a podmínkám pro její výstavbu stanovených ve stavebním povolení.

11. Stěžejní žalobní námitku a tedy i podstatu nyní projednávané věci totiž tvoří nesouhlasná polemika žalobce s právním závěrem žalovaného ohledně opožděnosti jím podaného odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, jelikož při jeho doručování stavební úřad pochybil použitím nesprávné kvalifikace žalobce jako účastníka řízení ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona, nikoliv podle § 94 k písm. c) stavebního zákona.
12. Z obsahu správního spisu i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že stavební úřad vydal předmětné stavební povolení ve společném územním a stavebním řízení ve smyslu § 94n odst. 1 stavebního zákona. Okruh účastníků tohoto řízení vymezuje § 94k stavebního zákona, který za účastníky řízení označuje: *a) stavebníka; b) obec, na jejímž území má být požadovaný stavební záměr uskutečněn; c) vlastníka stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo toho, kdo má ke stavbě jiné věcné právo, není-li sám stavebníkem; d) vlastníka pozemku, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn, není-li sám stavebníkem, nebo toho, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku; e) osobu, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.* Podle § 94m odst. 2 stavebního zákona nelze ve společném územním a stavebním řízení s velkým počtem účastníků doručovat prostřednictvím veřejné vyhlášky účastníkům řízení ve smyslu § 94k písm. a) až d) stavebního zákona (srov. rozsudek krajského soudu ze dne 7. 4. 2021, č. j. 29 A 185/2020-165).
13. Žalobce konkrétně rozporoval své zařazení mezi účastníky řízení ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona, kterým mohlo být doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky *a contrario* dle § 94m odst. 2 stavebního zákona. Je totiž naopak toho názoru, že s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti měl být považován za účastníka řízení ve smyslu § 94k písm. c) stavebního zákona, jemuž mělo být stavební povolení, jakož i oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení a další úkony stavebního úřadu v řízení, doručováno jednotlivě v souladu s § 94m odst. 2 stavebního zákona. Jelikož tak neučinil, žalobci nebylo stavební povolení řádně doručeno, a proto mu počala běžet 30-ti denní lhůta pro podání odvolání proti stavebnímu povolení ode dne 4. 3. 2022, kdy se žalobce o něm dozvěděl, a to dle § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řádu, v rozhodném znění. Lhůta pro podání odvolání žalobce tak uplynula až ke dni 3. 4. 2022, a tak žalobcem dne 25. 3. 2022 podané odvolání nelze považovat za opožděné.
14. Jak plyne z výše rekapitulovaných definic, tak kategorie účastníků řízení podle § 94k písm. a) až d) stavebního zákona jsou vymezeny vždy relativně úzce, resp. striktně. Naopak kategorie účastníků řízení v § 94k písm. e) stavebního zákona je vymezena poměrně flexibilně, neboť její obsah se mění v závislosti na okolnostech konkrétní věci. Jde o kategorii, která oproti kategorii účastníků podle § 94k písm. a) až d) stavebního zákona závisí na rozsahu a způsobu provedení konkrétního stavebního záměru. Dle definičních znaků totiž do této kategorie spadají všechny subjekty, jejichž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním pozemkům či stavbám může být vydaným rozhodnutím dotčeno (definice stavebního zákona). K zodpovězení klíčové sporné otázky proto postačí zabývat

se tím, zda žalobce splňuje podmínky pro zařazení do „vyšší“ kategorie účastníků podle § 94k písm. c) stavebního zákona, jak namítá, anebo nikoliv.

15. Žalobce splnění podmínek pro užití kvalifikace podle § 94k písm. c) stavebního zákona pro určení povahy jeho účastenství v řízení dovozuje z toho, že je vlastníkem stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn. Žalobce konkrétně namítá (shodně jako v odvolání), že je vlastníkem pozemků p.č. 624/7, p.č. 4512 a st.p. 8913 vše k.ú. Zlín a na nich se nacházejících oplocení, vodovodní, plynové a kanalizační přípojky, na nichž má být předmětná stavba realizována.
16. Krajský soud se nicméně s touto námitkou žalobce neztotožňuje, neboť má (ve shodě s žalovaným i stavební úřadem) za to, že nenachází oporu ve zjištěném skutkovém stavu. Z obsahu správního spisu (srov. zejména žádost osoby zúčastněné na řízení o povolení stavby; projektová dokumentace SO 02 POLYFUNKČNÍ DŮM, anebo souhrnná technická zpráva v části B.2 z 08/2021, autorizované Ing. M. Š., inženýrem pro pozemní stavby), že stavební záměr bude realizován na pozemcích st. p. 5734, st. p. 5103, parc. č. 620/89, 625/7 a 615/10, vše v k. ú. Zlín, a to včetně oplocení. Krajský soud nezpochybňuje tvrzení žalobce, že je vlastníkem pozemků p.č. 624/7, p.č. 4512 a st.p. 8913 vše k.ú. Zlín, přičemž se jedná o pozemky, které se stavebním záměrem hraničí. Nicméně tvrzení žalobce o tom, že je vlastníkem oplocení, které se nachází v místě hranice mezi pozemkem žalobce p. č. 624/7 a pozemkem stavebníka p. č. 5734, pro účely posouzení, zda je „vlastníkem stavby, na které má být požadovaný stavební záměr uskutečněn“ ve smyslu § 94k písm. c) stavebního zákona postrádá relevanci, neboť z citované dokumentace nikterak nevyplývá, že by předmětný stavební záměr měl jakkoliv být realizován či zasahovat do pozemků ve vlastnictví žalobce. Tomuto vymezení odpovídá i rozsah povolení a schválení stavebního úřadu. Totéž lze konstatovat i ve vztahu k jeho tvrzení v žalobě, že má být stavebním záměrem zasaženo do tělesa vodovodní, plynové a kanalizační přípojky, nacházející se na pozemcích žalobce. Jak totiž vyplývá ze str. 27 citované souhrnné technické zprávy, *„při východní hranici pozemků st. p. 5734 a p. č. 625/7 s p.č. 4512 a p. č. 1141/1 v k.ú. Zlín je stávající opěrná stěna. Ze strany řešeného objektu ARDEA dojde k navýšení nivelety upraveného terénu a stávající opěrná stěna bude z důvodu svého špatného technického stavu vybourána a při společné hranici pozemků bude vybudována nová opěrná stěna. V místě křížení stěny se stávajícím rozvodem VN bude rozvod VN uložen do půlené chráničky DN160. Při křížení s dalšími sítěmi technické infrastruktury bude v základu opěrné stěny zhotoven prostup větší min. o 100 mm od vnějšího líce prostupujících sítí. Součástí nové opěrné stěny bude zábradlí.“* Z této zprávy tak lze dle krajského soudu (pouze) dovodit, že žalobce může být stavebním záměrem potenciálně dotčen, nelze však z toho dovodit závěr, že by stavební záměr měl být realizován na stavbě (pozemku) v jeho vlastnictví. V tomto ohledu soud striktně vychází z „územního rozsahu“ rozhodnutí stavebního úřadu (a projektové dokumentace, která tvoří je součást), jelikož to pro stavebníka představuje nejenom oprávnění realizovat stavební činnost na konkrétně vymezeném území (pozemcích), ale zároveň také *limit* této jeho činnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2020, čj. 7 As 157/2019-20). Stavební záměr se ve schválené podobě na pozemcích žalobce či stavbách na těchto pozemcích realizovat nemůže, tudíž i případné přepojení inženýrských sítí musí dle rozhodnutí stavebního úřadu proběhnout mimo pozemky žalobce.

17. Výše uvedené je dle krajského soudu zcela dostačující pro klíčový závěr, že žalobce nelze v daném případě považovat za účastníka řízení ve smyslu § 94k písm. c) stavebního zákona [pro úplnost lze dodat, že vyloučeny jsou i kategorie uvedené pod písm. a), b) a d)], nicméně jím uváděné skutečnosti jednoznačně osvědčují reálnou míru rizika potenciálního dotčení jeho vlastnického práva v důsledku realizace stavebního záměru na sousedních pozemcích. Stavební úřad tedy dle krajského soudu nepochybil, pokud žalobci přiznal postavení účastníka dle § 94k písm. e) stavebního zákona a v souladu s tím mu vydané stavební povolení doručoval prostřednictvím veřejné vyhlášky ve smyslu § 94m odst. 2 stavebního zákona. Krajský soud tedy v návaznosti na toto konstatování považuje za správný právní závěr žalovaného, pokud tento shledal odvolání žalobce ze dne 28. 3. 2022 opožděným. Lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, které bylo vyvěšeno dne 25. 1. 2022, totiž pro žalobce, coby účastníka řízení dle § 94k písm. e) stavebního zákona, plynula od 9. 2. 2022 do 24. 2. 2022, přičemž žalobce podal odvolání proti napadenému rozhodnutí až měsíc po uplynutí lhůty pro podání odvolání stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu (tj. do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí).

V. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud proto na základě výše uvedeného žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
19. Za účelem zajištění smysluplnosti soudního přezkumu a současně zabránění vzniku potenciální další újmy třetím osobám, zejména tedy stavebníkovi z důvodu odkladu jím zvažované stavby, krajský soud rozhodoval o žalobě přednostně, jak připouští § 56 odst. 1 s. ř. s.
20. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
21. O náhradě nákladů osob zúčastněných na řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Vzhledem k tomu, že osobám zúčastněným na řízení soud plnění žádné povinnosti neuložil, krajský soud jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jim v souvislosti s plněním povinnosti, uložené soudem, žádné náklady nevznikly, a na náhradu jiných nákladů řízení ze zákona nárok nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. září 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu